

heller ikke, vi skal være særlig bedrøvede over, at man fra Venstres Side angriber os derfor. De Angreb mener jeg, vi kan tage os overordentlig let.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ankede over, at der paa Landbrugsministeriets Budget var budgetteret en Besparelse paa 400 000 Kr. under Rubrikken Tilskud til Husdyravl — det drejer sig navnlig om Præmier til Dyrskuer; det var en ganske fejlagtig Maade at budgettere paa, sagde det ærede Medlem. Ja, det kan man jo tvistes om. I Fjor blev der ikke opsat det Beløb, som den da gældende Lov fastsatte; der blev opsat det Beløb, man ventede at komme til i Vinterens Løb ved Fornyelse af den Lov, hvis Gyldighed var udløbet. Det ærede Medlem gjorde ingen Indvendinger den Gang. Der blev opsat det Beløb, man ventede at komme til. Det er akkurat det samme, der er sket denne Gang. De 900 000 Kr. vil formentligt intet Medlem af dette Ting mene skal blive staaende, det vilde være en betydelig Forhøjelse af Beløbet i Forhold til tidligere Aar. Hvor stor Nedsættelsen skal være, kan der maaske være Strid om. Der er en Kommission, der arbejder med dette Spørgsmaal, og vi har anslaaet Nedsættelsen til 400 000 Kr. Det synes jeg er meget rimeligt.

Hvad er det nemlig, der gives Tilskud til? Det er til disse mægtige Dyrskuer, der holdes rundt om i Landet, som vist udmærket godt kan bære sig selv økonomisk. Er der nogen Grund til at give Tilskud til mægtige Folkefester, som organiseres paa den Maade, at der kommer betydelige Indtægter ind for dem, der arrangerer dem? Naar det viser sig, at de giver stort Overskud, hvorfor saa give Tilskud til at betale Præmier til de Folk, der udstiller? Det forekommer mig, at her er et Omraade, hvor det nøje maa undersøges, om der er nogen Grund til at anvende Statens Penge. Hvis det viser sig, at disse Dyrskuer kan give Overskud, selv om de betaler de Præmier, de giver til de Folk, der udstiller, finder jeg det ganske uforsvarligt at anvende Statens Midler dertil. Der er nogle, navnlig af de store Landbrugere, der mener, at naar blot Statens Penge gaar i Landbrugernes Lomme, er de godt anvendt. Det er et Fejlsyn. Ogsaa naar Pengene gaar i Landbrugernes Lomme, skal det undersøges, om det giver noget økonomisk Resultat, eller det blot er Tilskud til Folk, der ikke behøver noget Tilskud.

Det er de Synspunkter, jeg tror, man bør anlægge. Om den nedsatte Kommission vil komme til den her anslaaede Nedsæt-

telse, skal jeg ikke kunne sige noget om; men naturligvis maa Finanslovens Tal rettes i Forhold til Kommissionens Forslag for saa vidt Forslaget gennemføres i Rigsdagen. Men budgetmæssigt set ligger heri kun et Udtryk for, at man venter en Nedgang, og at der kommer en Nedgang, er ganske sikkert. Det ærede Medlem vil ikke staa op her paa denne Talerstol og sige, at han ønsker, at de 900 000 Kr. skal blive staaende. Det vover han ikke.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard erklærede, at man maatte jo kræve af denne Regering en Nedsættelse af Taksterne og Skatterne, og motiverede det med, at det maatte ske af Hensyn til Prisfaldet. Der er den mærkværdige Inkonsekvens i det ærede Medlems som i andre ærede Medlemmers Angreb paa Regeringen, at man kræver, at den skal nedsætte Takster og Skatter af Hensyn til Prisfaldet, og saa angriber man os, fordi vi har nedsat Svesketolden. Hvis der er et Punkt, hvor man direkte kan paaavise, at en Toldnedsættelse faar Betydning for den normale Families Levebudget, er det da netop paa saadan en Toldforanstaltning. Altsaa, Venstre bebrejder os, at vi nedsætter Svesketolden, hvad der giver Prisfald paa den Vare og maa give det; og samtidig raaber man til os: Men, saa sæt dog Takster og Skatter ned, saa vi kan faa Prisfald! Hvilken himmelraabende Inkonsekvens! Jeg maa maaske have Lov til med en lille Omskrivning at sige: Man kan ikke baade blæse og have Svesker i Munden.

Det ærede Medlem var forundret over, at jeg havde nævnt det Tilfældeovre fra Randers Amts Landkommuner om Skatteydelsen og Refusionen til Aldersrente, og denne Forundring deles, saa vidt jeg kan se, af de fleste Rigsdagsmænd fra Randers Amt. Det ærede Medlem Hr. Pürschel, som er valgt i Randers, behandlede det samme Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fra Randers tog det ogsaa op. Jeg forstaa derfor, det har vakt en vis Interesse i Randerskredse, at jeg nævnte dette. Det ærede Medlem Hr. Pürschel mente at kunne behandle Spørgsmaalet under den Synsvinkel, at Gaardmænd i Randers Amt i Almindelighed betaler 3 000 Kr. aarlig i Statsskat. Det ærede Medlem Hr. Lundberg har allerede udtalt at det ærede Medlem Hr. Pürschel er en stor Spøgefugl, naar han behandler Sagerne paa den Maade. Jeg kan ganske underskrive dette. Det er undertiden vanskeligt for det ærede Medlem Hr. Pürschel at skjule, at han er en stor Spøgefugl, og det maa han jo ogsaa være, naar han tror, at der er 10 Gaardmænd i et Sogn i Randers